

Egy „negatív” nyomjelzési kísérlet tanulságai a Budai Termál Karszt területén

Erőss Anita

(ELTE Alkalmazott és Környezetföldtani Tsz.)

A Budai Termál Karszt területén a József-hegyi beszivárgási terület és a Lukács-fürdő környéki források-kutak között fennálló hidraulikai kapcsolat bizonyításának kérdése több évtizede foglalkoztatja a kutatókat. A terület beépítettsége, csatornahibák, vízcsőtörések következményeként a források vizében megjelenő szennyeződések miatt gyakorlati szempontból is fontossá vált egy erre irányuló vizsgálat elvégzése. Kérdés volt tehát, hogy ezek a szennyezők a beszivárgási területről vagy közvetlenül a megcsapolódási zónából, azaz a források közvetlen környezetéből származnak-e. Egy korábbi barlangi nyelőképesség-vizsgálat konklúziója lehetségesnek minősítette nyomjelzési kísérlet elvégzését ezen a területen, és a várható beérkezési időkre is becslést adott. Kísérletünkben e hipotézis ellenőrzésére vállalkoztunk. A nyomjelzés során a betáplált Tinopal CBS-X nyomjelző anyag beérkezését nem sikerült kimutatnunk, a negatív eredmény azonban nagyban hozzájárult a termálkarsztszisztéma működésének, a természetes hígulás szerepének jobb megértéséhez. Jó okunk van feltételezni, hogy a József-hegyi beszivárgási területről származó szennyeződések el sem érik a Lukács-fürdő környéki megcsapolódási zónát a vastag telítetlen zóna adszorptív képessége miatt ill. ha mégis eléri, akkor a termálkarszt mélyebb részéből feláramló nagy mennyiségű vízben felhígulnak. Az igazi veszélyt a megcsapolódási zóna közvetlen környezetének szennyezőforrásai jelentik.

Témavezetők: Mádlné Szőnyi Judit, Müller Imre, Mindszenty Andrea